

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת שפטים ♦ ז' אלול תשע"ה

עלון 162

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

הדרך לתשובה

"מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו" (דברים כ, ה) לפני היציאה למלחמה קוראים השוטרים למי שבנה בית חדש ולא חנכו ולמי שנטע כרם ולא חללו ולמי שאירס אשה ולא לקחה ללכת ולשוב לביתו. מדוע? האם יש כאן משום מניעת עגמת הנפש כדברי רש"י [שם] או שמא מסיבה אחרת, החושפת אותנו אל עומק טבעו של האדם, שמצד הרצון הפנימי הנטוע בשורשו, רוצה הוא להיות דבוק בהקב"ה, לשמוע בקולו ולקיים מצוותיו, אלא מה יעשה ומלחמה יש לו בתמידות עם טבע הבשר שבו, וכל תאוותו להמשך אחר תאוותיו הגשמיים. אשר על כן, לבו לא למלחמה ביצרו בקביעות, ובזמן של חולשה עלול הוא לנוס כהרגלו וחלילה יניס אחרים. אך הנה, כאמרנו שאין לך אדם שאינו רוצה בתשובה אמיתית, והריהו בונה בית חדש. בית של קדושה וטהרה, אמונה וחזק בקיום המצוות, והוא כלוחם בשדה הקרב שחייב להיות מרוכז במלחמה ולא להיות טרוד בעניינים אחרים, היא הסיבה שאמרה התורה ישוב לביתו הרוחני החדש שהולך ונבנה. היינו, שדרך התשובה שהולך הוא בה, מחייבת מיעוט בענייני העולם הזה. כלומר, ישוב לביתו הראשון, יום ביאתו לעולם שאז ניטעה בו נשמה טהורה. אך אם ח"ו ימשיך בחיי היום יום כפי שהם ובכוח ההרגל, עלול הוא ליפול ברשת הצר והאויב, "פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו", משום שלא שם את מלוא כוחו ומחשבותיו אל התשובה בטרם ימים באים. וכמאמר הגמרא [ב"ב, ט"ז]. "הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות", שאם לא ינצחו הרי הוא הנוטל את נשמתו, וחובה קדושה היא על כל אחד ואחד מישראל לעשות ככל יכולתו למעט את עניני העוה"ז בידיעה "כי תצא למלחמה על איביך", [דברים כ, א] והסייעתא דשמיא בודאי תאיר לו דרכו, וכדברי הרמב"ם (הלכות מלכים ז, טו): ... ומאחר שיכנס בקשרי המלחמה ישען על מקוה ישראל ומושיעו בעת צרה וידע שעל יחוד השם הוא עושה מלחמה וישים נפשו בכפו ולא יירא ולא יפחד ולא יחשוב לא באשתו ולא בבניו אלא ימחה זכרונם מלבו ויפנה מכל דבר למלחמה...". וכן ראינו בדברי רבנו בחיי "והנה הדברים האלה, הבית והכרם והאשה, הם חמדת בני אדם, והם סבה למשוך הלב ולהיות המחשבה טרודה בהם, ונמצאו יוצאי המלחמה שאין לב אחד מהן במלחמה אלא בביתו או בכרמו או באשתו, ועל כן תצוה התורה שישובו לביתם, שאין ליוצאי המלחמה תועלת בהם אלא נזק גדול" [דברים כ]. הנה אנו בתחילתו של חודש אלול, הרחמים והסליחות, יחד נגביר עוז וחיל רב ניקח לעמוד על נפשנו מול יצרנו הרע, נחזק את מעשינו הטובים ונלחם מלחמת חרמה בהרגלי התאוות למען אשר נבוא אל יום הדין הגדול והנורא בתשובה שלמה כרצון ובוראנו אכ"ר.

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

בשערי צה"ל

1. הפרט והכלל

בתקופת השרות הצבאי אדם משתייך לחברה הנבנית באופן מקרי, ובלא התחשבות ברצונו. כתוצאה מזה משמש כל יחיד נציג החברה בה חונך וממנה בא. החייל הדתי, כנציג הצבור הדתי בישראל, חייב לשמש מופת בהקפדתו על קיום המצוות יחד עם מילוי חובותיו הצבאיות.

תרומתו של החייל הדתי בשרותו בצה"ל אינה מתמצית בתרומתו לביטחון במסגרת התפקיד המצומצם המוטל עליו, תרומתו בהיקף רחב הרבה יותר: החייל הדתי תורם לדמותו הייחודית של צה"ל כצבא יהודי. כאשר החייל הדתי ממלא את חובותיו לבוראו ולעמו כאחד, הוא מהווה את הקשר שבין המורשת היהודית לבין ההווה.

ולהפך: כאשר חייל דתי אינו מצליח לשמור מצוות במסגרת שירותו הצבאי - אין הוא פוגע בעצמו ובבית חינוכו בלבד, אלא בצה"ל כולו, בכך שהוא מביע בהתנהגותו דעה כאילו אין עם ישראל מסוגל לקיים צבא יהודי בו יכול הפרט לשמור תורה ומצוות.

שו"ת צבא ומלחמה – הרב יצחק בן יוסף (לשעבר רב זרוע יבשה וראש בית המדרש של הרבנות הצבאית)

שאלה:

שלום לרב!

התקבלתי לשרות בשתי יחידות מובחרות, מבחינתי שתיהן מתאימות לי. באחת יש יותר דתיים תפילות במניין, עלי לקחת זאת בחשבון?

תשובה:

שלום וברכה!

תצליח בשירותך לקדש שם שמים, לעשות תפקידך הצבאי תוך הקפדה מירבית במצוות וה' יהיה בעזרך.

לעצם שאלתך, יש לשאלה זו חשיבות רבה ובוודאי עליך לקחת זאת בחשבון. הנך הולך לתקופה ארוכה וההיעדרות מניין ויתר שירותי הדת יחסרו לך. כאשר לפי דבריך בשניהם תרומתך היא גדולה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות